

[Bente Søltøft]

fordi den repræsenterer nogle problemstillinger, som efter SF's opfattelse er væsentlige for ligestillingsarbejdet.

Det gælder særlig rekruttering af kvinder til mellemleder- og lederstillinger, herunder problemet med at opnå fuldtidsbeskæftigelse inden for akademikerfagene, og det drejer sig også om at kvalificere sig. For vi ved jo, at der er fantastisk mange kvinder, der er beskæftiget inden for AC-området, som må pendle frem og tilbage mellem 2-3 forskellige job, og mange er på ufrivillig deltid.

Vi synes også, det er væsentligt, at AC får noget at skulle have sagt, når det drejer sig om de mange medlemmer, der er ansat på uddannelsesinstitutionerne. Det drejer sig specielt om studie- og erhvervsvejledning, hvor vi synes, det er væsentligt, at ligestillingsaspektet kommer meget mere frem.

Endelig vil vi også meget gerne via AC's repræsentation medvirke til at opløse de meget skarpe faggrænser mellem de naturvidenskabelige fag og de humanistiske fag.

Helle Degn (S):

På Socialdemokratiets vegne skal jeg sige, at vi ikke kan tilslutte os det ændringsforslag, SF har stillet, og det er alene ud fra den argumentation, at vi ikke ønsker at medvirke til at forrykke balancen mellem kvindeorganisationerne og kvindernes direkte repræsentation og så repræsentationen for den organiserede del af arbejdsmarkedets parter. Der mener vi, det er meget vigtigt, at der er en fornuftig balance, sådan at kvinderne fra græsrodsorganisationerne kommer så tydeligt som muligt til udtryk i Ligestillingsrådets udtalelser og det arbejde, der sker i Ligestillingsrådet.

(Kort bemærkning).

Bente Søltøft (SF):

Jeg vil bare sige til fru Helle Degn, at kvindeforskningen jo også bliver repræsenteret i Ligestillingsrådet nu, og derfor er der ikke nogen balance, der tipper, idet det bliver sådan, at AC hører til på organisationssiden, kan vi sige, og kvindeforskningen hører til på kvindeorganisationssiden. Så de betænkeligheder har vi ikke i SF.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslaget

forkastedes, idet 28 stemte for, 85 imod.

§§ 3-6

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Anden behandling af lovforslag nr. L 86:

Forslag til lov om ændring af lov om banker og sparekasser m.v.

Af industriministeren (Nils Wilhjelm).

(Fremsat 18/11 87. Første behandling 25/11 87. Betænkning 6/4 88).

Der var stillet 15 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Sammen med denne sag foretoges de under punkterne 5 og 6 på dagsordenen opførte sager, nemlig:

5) Anden behandling af lovforslag nr. L 87:

Forslag til lov om ændring af lov om forsikringsvirksomhed.

Af industriministeren (Nils Wilhjelm).

(Fremsat 18/11 87. Første behandling 25/11 87. Betænkning 6/4 88).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

6) Anden behandling af lovforslag nr. L 88:

Forslag til lov om ændring af lov om visse kreditinstitutter.

Af industriministeren (Nils Wilhjelms).

(Fremsat 18/11 87. Første behandling 25/11 87. Betænkning 6/4 88).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagenes overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Erling Olsen (S):

I Socialdemokratiet er vi tilhængere af opdelingen af lovforslag nr. L 86 i to. Vi mener, at det, der findes i det, der nu kaldes afdeling A, er nyttigt og påkrævet, og vi synes, det er rimeligt, at striden så koncentrerer om det, der virkelig skiller, nemlig formen for sparekassernes overgang til aktieselskabsformen. Og dér er det centrale jo: Hvem skal have bestyrelsesposterne i den fond, der skal overtage sparekassernes reserver?

Regeringens forslag indebærer, at dem skal de nye aktionærer have. De skal have de 3 ud af de 5 mandater. Hvis de får det, må vi give Fremskridtspartiet ret i, at så er det nye sparekasseaktieselskab bare en bank med et overflødigt bureaukrati. Vi kan være uenige med kampagnelederen og ordføreren for Fremskridtspartiet, men deres analytiske evner vil vi ikke underkende. De sætter fingeren på det ømme punkt.

Vi mener, at det, der skal komme i denne fond, er et samspil, en pligt til at tale sig til rette. Ingen part skal på forhånd være sikret noget flertal. Vi mener, at tager man to udefra – regnskabskyndige og økonomisk kyndige personer udpeget af fondsmyndighederne – så er det sparekassetraditionen vogtere. Har vi så en repræsentant for medarbejderne, som vi vil betragte som sparekassetraditionens bærere, og så to nye aktionærer som repræsentanter for det nye element, så har vi netop opbygget dette med, at man skal snakke sig til rette.

Er der enighed mellem medarbejderne og aktionærerne i sparekasseaktieselskabet, så har sparekasseaktieselskabet flertal i fonden, hvis man er enig. Er man ikke enig med medarbejderne og aktionærerne imellem, så er det altså op til

de to, der kommer udefra, at se, hvor de skal lande, og da de har fået foreskrevet, at de til enhver tid skal tilse, at sparekassen er et velkonsolideret og konkurrencedygtigt foretagende, herunder et foretagende, der frasætter et udbytte, så aktierne kan sælges, så mener vi faktisk, at dette må være den rigtige løsning på det.

Hele problemet er imidlertid, at man fra regeringens og Sparekasseforeningens side har mistillid til medarbejderrepræsentanterne og mener, at de vil hindre, at der udbetales tilstrækkeligt udbytte til, at aktierne kan sælges. Det mener vi ikke. Vi mener, at sparekassemedarbejderne har interesse i deres arbejdsplads, og forskellen mellem regeringen og os er vel i realiteten den, at vi har tillid til medarbejderne, det har regeringen ikke.

Jette Thomsen (KF):

Det er med nogen beklagelse, at jeg gennem udvalgsarbejdet har måttet konstatere, at Socialdemokratiet ikke støtter lovforslaget om sparekassers omdannelse til aktieselskaber i den form, som industriministeren har fremsat det.

Vi har nu i 4 måneder arbejdet i udvalget med hele denne lovpakke om brancheglidning, og ligesom der var en positiv holdning til hele lovpakken ved første behandling, har der også under udvalgsarbejdet været grund til at tro, at Socialdemokratiet kunne og ville efterkomme sparekassernes hedeste ønske om at måtte omdanne sig til aktieselskaber, så de fortsat kan klare sig i konkurrence med andre pengeinstitutter.

Denne mulighed er nu – tilsyneladende – borte, og jeg synes, det er et stort ansvar, Socialdemokratiet påtager sig. Det påtager sig ansvaret for, at mange sparekasser muligvis vil lukke.

Men jeg synes nu alligevel, at det er på et alt for spinkelt grundlag, uenigheden hviler, nemlig fondsbestyrelsens sammensætning. Jeg vil derfor fortsat sætte min lid til en positiv udvej gennem en behandling i udvalget mellem anden og tredje behandling, og jeg vil hermed gerne bede om, at lovforslag nr. L 86, afsnit B, kommer tilbage i udvalget.

Rahbæk Møller (SF):

Vedrørende sparekasserne kan jeg helt tilslutte mig bemærkningerne fra hr. Erling Olsen, og jeg skal derfor ikke gentage dem.

[Rahbæk Møller]

Jeg henleder i stedet opmærksomheden på ændringsforslag nr. 2, der handler om den form for voldtægt i bankverdenen, der består i, at storbankerne tvinger små og mellemstore banker til fusion ved at nægte kapitaludvidelser i bankerne.

Sagen er, at selv om der er stemmeretsbegrænsning i de enkelte pengeinstitutter, gælder stemmeretsbegrænsningen ikke i disse sager, og en ejerpost på de tilladte 30 pct. kan derfor blokere for nødvendig udvikling. Der kan næppe være tvivl om, at hvis der intet gøres, vil vi i løbet af kort tid komme til at se en række uvenlige overtagelser. Det kan ende med, at egnsbankerne helt forsvinder og vi kun har nogle få hovedbanker med hovedsæde i København tilbage.

Denne udvikling er vi imod. Vi er ikke imod en naturlig strukturudvikling, men vi er imod voldtægt – også i bankverdenen. Derfor har vi stillet ændringsforslag om, at stemmeretsbegrænsningen også skal gælde, når det drejer sig om kapitaludvidelser.

Efter betænkningen at dømme vil dette ændringsforslag blive stemt ned, og det er måske ikke overraskende, at de borgerlige partier støtter storbankerne, men det er overraskende, at Det Radikale Venstre i en klar strid mellem nogle københavnske storbanker og nogle jyske egnsbanker tager de københavnske storbankers parti.

Jeg forstår, at Det Radikale Venstre mener, at det har fået et løfte fra industriministeren om, at han vil gribe ind, når den første uvenlige overtagelse er sket; men sagen er, at så er det for sent, for opkøbene sker i disse år. Man behøver blot at kigge på, til hvilke kurser de små bankers aktier bliver handlet; kurserne står ikke i rimeligt forhold til egenkapitalen.

Derfor, når om føje år den sidste egnsbank lukkes, bør der sættes en mindeplade op, der siger, at dette er Det Radikale Venstres og hr. Larsen-Ledetets personlige værk.

Svend Heiselberg (V):

I dele af befolkningen hersker der den opfattelse, at der er et borgerligt alternativ til de socialistiske partier. Det er en opfattelse, som der ikke er hold i. Igen må vi konstatere og har vi konstateret i udvalget, at Fremskridtspartiets mandater bliver brugt til den rene obstruktionspolitik.

For at få lovforslaget vedtaget må vi så acceptere at skulle lave en aftale med Socialdemokratiet, hvor vi får en anden fondsbestyrelse end den, som vi mener det ville være klogt at lave.

Det er ærgerligt, at 9 borgerlige mandater fra Fremskridtspartiet skal bruges på den måde, og det må vel før eller siden gå op for Fremskridtspartiet, at hver gang der skal lovgives og vi bliver kritiseret for at lave noget skidt, så er det, fordi vi må lave kompromiser med Socialdemokratiet, der udhuler fornuften i al lovgivning.

Larsen-Ledet (RV):

Det Radikale Venstre mener, at ændringsforslaget om, at tre repræsentanter for sparekasseaktieselskabet får sæde i fondsbestyrelsen, er rigtigt. Det er vigtigt, at der er en stærk sammenhæng mellem sparekasseaktieselskabets bestyrelse og fondsbestyrelsen. Det er vigtigt, at befolkningen ikke er i tvivl om, hvad sparekasseaktieselskabet er, og at man kan være overbevist om, at der ikke er en eller anden overbestyrelse, som kan ændre ved de indstillinger, der måtte komme fra sparekasseaktieselskabets bestyrelse.

Hvis man ønsker, at sparekassen fortsat skal være en bred folkelig institution, vil det derfor være rigtigt, at man støtter disse ændringsforslag, som kan medvirke til, at sparekassen kan fungere optimalt forretningsmæssigt.

Hr. Rahbæk Møller var allerede nu ved at opsætte en mindetavle. Dér tror jeg, at hr. Rahbæk Møller er lidt for tidligt ude. Jeg kan i hvert fald sige til hr. Rahbæk Møller, at jeg for mit vedkommende, med min jyske herkomst, føler mig helt og aldeles beroliget ved den tilkendegivelse, der er kommet fra industriministeren. Den er vi tilfredse med, og vi ved, at industriministeren er parat til at handle hurtigt, hvis der sker et anslag af den art, som hr. Rahbæk Møller antyder.

Pia Dahl (FP):

Jeg finder, at det er modigt af hr. Svend Heiselberg at stille sig på Folketingets talerstol og sige, at det nu er Fremskridtspartiet, der har fået disse forhandlinger til at bryde totalt sammen. Sandheden er, som hr. Svend Heiselberg også godt ved, at Fremskridtspartiet nu i 4 måneder, siden den 25. november 1987, har gjort

[Pia Dahl]

opmærksom på, at vi intet som helst positivt kan se i dette forslag – ud over, at sparekasser skal have mulighed for at blive omdannet til aktieselskaber.

At man så, efter at regeringen ikke har kunnet føre sine forhandlinger med Socialdemokratiet til ende, bare regner med, at Fremskridtspartiet stemmer ja til en gang makværk og en gang restriktioner af værste klasse, det finder jeg faktisk usmageligt fra hr. Svend Heiselbergs side.

Jeg vil gerne spørge hr. Svend Heiselberg, om han finder, at der er nogen som helst positive ting, som en borgerlig regering, hvis den skulle være virkelig borgerlig, kunne stemme for – ud over, at sparekasserne skal have mulighed for at omdanne sig til aktieselskaber.

(Kort bemærkning).

Erling Olsen (S):

Jeg er meget tilfreds med, at B-afdelingen går tilbage til forhandling i udvalget. Jeg mener, at der er store ting på spil, og ligesom vi mener, at man skal kunne tale sig til rette i fondsbestyrelsen, må vi også kunne tale os til rette i Folketinget.

Den konservative ordfører brugte udtrykket, at vi i Socialdemokratiet satte os imod sparekassernes ønsker. Nej, forskellen mellem os er, at for Det Konservative Folkeparti er sparekasserne direktørerne i Danmarks Sparekasseforening, for os er det medarbejderne i Danske Sparekassefunktionærers Landsforening, og de støtter vores opbygning af fonden.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Til hr. Larsen-Ledet, der var så tryk ved industriministerens erklæring. Er hr. Larsen-Ledet ikke opmærksom på to forhold? Det ene er, at opkøbene sker i disse år, det andet er, at vi formodentlig aldrig nogen sinde vil se en egentlig uvenlig overtagelse – af den simple grund, at storbankerne blot venter, til pengeinstituttet er dødt. Det er også mennesker, som skal overleve, og som på et eller andet tidspunkt skal finde ud af, om de skal overleve i en selvstændig bank eller som afdeling af en større bank, og det pengeinstitut, der vil gennemtvinge fusionen, venter jo ganske enkelt, indtil disse mennesker er døde.

Er hr. Larsen-Ledet ikke opmærksom på dette og på, at det derfor er nu, der skal gribes ind, og at de løfter, som industriministeren kommer med, er tomme?

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Der foretoges først afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om banker og sparekasser m.v. (Lovforslag nr. L 86).

Ændringsforslag nr. 1 om *deling af lovforslaget* i 2 lovforslag:

A. Forslag til lov om ændring af lov om banker og sparekasser m.v. (Kontrol med finansielle koncerner, revision og regnskab, tilsyn og egenkapitalkrav), omfattende

§ 1, indledningen, nr. 1–15 og 17–18 samt §§ 2 og 3, og

B. Forslag til lov om ændring af lov om banker og sparekasser m.v. (Sparekassers omdannelse til aktieselskaber), omfattende

indledningen, § 1, nr. 16 samt § 2, vedtoges uden afstemning.

Der foretoges derefter afstemning vedrørende *det under A nævnte lovforslag*.

Ændringsforslag nr. 2

forkastedes, idet 55 stemte for, 59 imod.

§ 1, ændringsforslag nr. 3 og 4 og § 2, således ændret,

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 5 og 6 og § 3, således ændret,

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets [lovforslag A's] overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Der foretoges dernæst afstemning vedrørende *det under B nævnte lovforslag*.

Ændringsforslag nr. 7 om en ny affattelse af § 1 forkastedes, idet 6 stemte for, 108 imod.

Ændringsforslag nr. 8 og 9 vedtoges uden afstemning.

Underændringsforslag nr. 11 forkastedes, idet 55 stemte for, 59 imod.

Underændringsforslag nr. 12 forkastedes, idet 55 stemte for, 59 imod.

Ændringsforslag nr. 10 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 13 og § 1 med de foretagne ændringer vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 14 betragtedes som bortfaldet efter forkastelsen af ændringsforslag nr. 7.

Ændringsforslag nr. 15 om en ny affattelse af § 2 og § 2 i den nye affattelse vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets [lovforslag B's] overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om forsikringsvirksomhed. (Lovforslag nr. L 87).

§§ 1 og 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette

forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Man gik endelig til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om visse kreditinstitutter. (Lovforslag nr. L 88).

§§ 1 og 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Anden behandling af lovforslag nr. L 184:

Forslag til lov om ændring af lov om leje. (Ændring af reglerne om tilbudspligt).

Af Jørgen Estrup (RV) m.fl.

(Fremsat 20/1 88. Første behandling 12/2 88. Betænkning 25/3 88).

Der var stillet 5 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Engell (KF):

Vi har i Boligudvalget i dag modtaget en henvendelse fra Landsforeningen for Ejere af Udlejningsejendomme, der i forbindelse med behandlingen af forslaget peger på en række proceduremæssige spørgsmål af ret teknisk karakter, og jeg skal derfor på de fire regeringspartiers vegne anmode om, at der bliver mulighed for en fornyet udvalgsbehandling mellem anden og tredje behandling.